

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. marts 2008

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af polyvinylalkohol med oprindelse i Kina og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told

(2008/227/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (herefter benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af polyvinylalkohol (PVA) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (herefter benævnt »Kina«) og Taiwan. Den 17. september 2007 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1069/2007 ⁽³⁾ (herefter benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af polyvinylalkohol med oprindelse i Kina. Hvad angår Taiwan, blev der ikke indført midlertidige foranstaltninger.
- (2) Som omhandlet i betragtning 13 i forordningen om midlertidig told omfattede dumping- og skadesundersøgelsen perioden fra den 1. oktober 2005 til den

30. september 2006 (herefter benævnt »undersøgelsesperioden«). Hvad angår de relevante tendenser for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger fra perioden fra den 1. januar 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter benævnt »den betragtede periode«).

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (3) Efter beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold på importen af PVA med oprindelse i Kina og beslutningen om ikke at indføre lignende foranstaltninger over for importen fra Taiwan indsendte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.
- (4) Kommissionen intensiverede undersøgelsen vedrørende Fællesskabets interesser og gav undtagelsesvist brugere i papirindustrien, som er en vigtig brugersektor, der ikke tidligere havde samarbejdet, tilladelse til at indsende et spørgeskema for brugere.
- (5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkes at afslutte antidumpingproceduren vedrørende importen af PVA med oprindelse i Kina og Taiwan og frigive de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.
- (6) De mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter blev undersøgt, og i de tilfælde, hvor det var relevant, blev konklusionerne ændret i overensstemmelse dermed.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 311 af 19.12.2006, s. 47.

⁽³⁾ EUT L 243 af 18.9.2007, s. 23.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) Den bruger i Fællesskabet, der nævnes i betragtning 16 i forordningen om midlertidig told, genfremsatte og uddybede sine argumenter med hensyn til udelukkelse fra anvendelsesområdet af en vis form for polyvinylalkohol (herefter benævnt »den omstridte vare«) med betegnelsen »NMWD PVA med lavt askeindhold«, som bl.a. indkøbes i Kina. Brugeren påstod, i) at Kommissionen ikke havde givet tilstrækkelige forklaringer på, hvorfor den mente, at den omstridte vare havde samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber som andre varer, der hører under varedefinitionen, og lagde desuden vægt på, ii) at denne vare har meget specifikke anvendelsesformål. Brugeren anførte endvidere, iii) at den omstridte vare efter brugerens opfattelse var en copolymer og derfor ikke hører under anvendelsesområdet.

(8) Inden brugerens påstande behandles nærmere, skal det først bemærkes, at askeindholdet i PVA er en urenhed; jo lavere askeindhold, jo renere PVA. Desuden er begrebet »PVA med lavt askeindhold« subjektivt. Der findes ingen generel standard for askeindholdet, hvilket betyder, at producenterne har deres egne grænser for, hvornår PVA har lavt askeindhold. I praksis medfører dette store forskelle: Blandt de producenter, der indgik i undersøgelsen, varierede grænsen for PVA med lavt askeindhold fra et maksimalt indhold på 0,09 % til 0,5 %. Den pågældende bruger var ikke mellem de mest restriktive, og brugerens grænseværdi for askeindholdet vil derfor sandsynligvis blive betragtet som relativt højt af andre interesserede parter.

(9) Den pågældende parts bemærkninger, som anført i betragtning 7 ovenfor, er blevet taget i betragtning og kan resumeres således:

i) Den omstridte vare har andre grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber

(10) Kommissionen minder om, at den pågældende vares grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber blev midlertidigt fastlagt i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told. Heri defineres den pågældende vare som en særlig form for harpiks med særlige tekniske parametre. Parametrene i denne varedefinition, som bruges til at skelne mellem den pågældende vare og andre former for PVA, vedrører viskositet (3 mPa-61 mPa, målt i 4 % opløsning) og hydrolyse (84,0 mol %-99,9 mol %).

(11) De varer, der hører under varedefinitionen, omtales ofte som standard PVA-varer, hvilket betyder, at de kan fremstilles på en standard PVA-produktionslinje og at produktionsomkostningerne for disse varer er nogenlunde ens. Dette gælder ikke for de varer, der nok henhører under den pågældende KN-kode, men falder uden for varedefi-

nitionen. De kan nemlig ikke fremstilles på en standard PVA-produktionslinje og forudsætter en anden produktionssteknologi og yderligere udstyr, og produktionsomkostningerne kan derfor variere meget. Varer, der ikke hører under varedefinitionen, har også meget anderledes egenskaber i forhold til de varer, der hører under varedefinitionen. Hvad angår viskositet og hydrolyse: i) Varer med lav viskositet er PVA med lav molekylvægt, som er vanskelige at håndtere, hvilket bl.a. resulterer i en lav produktion, hvorimod ii) varer med høj viskositet, som også er vanskelige at håndtere, anvendes til coating af glossy paper af høj kvalitet, som er en ganske særlig anvendelse, hvor uønskede revner, som ofte fremkommer, skal undgås; iii) PVA med en høj hydrolysegrad anvendes hovedsagelig til dette formål og iv) PVA med en lavere hydrolysegrad kan ikke opløses i vand eller danner ustabile opløsninger med vand. Sådanne varer anvendes især til fremstilling af suspensions-PVC, og ved høje temperaturer vil disse varer fraspaltes.

(12) Brugeren påstod, at PVA til fremstilling af den PVB-harpiks, der er nødvendig til fremstilling af PVB-film, skal besidde seks meget vigtige egenskaber. Kombinationen af parametrene for disse seks egenskaber gør den omstridte vare enestående i forhold til alle andre PVA-varer på markedet. Under gennemgangen af denne påstand blev det da også konkluderet, at de tekniske specifikationer til visse formål kan være strengere end til andre. Det blev dog samtidig fastslået, at alle former for PVA, herunder standardvarer, der hører under anvendelsesområdet og som ofte refereres til som »standard-PVA«, har en unik kombination af egenskaber. Afhængigt af det valgte formål kan der vælges mellem PVA-formerne. Dette gælder ikke kun for den pågældende brugers anvendelse af PVA, men også for andre formål. Påstanden afvises derfor.

ii) Den omstridte vare påstås at have meget specifikke anvendelsesformål

(13) Den pågældende bruger gjorde også indsigelser mod Kommissionens vurdering af markedet for PVA-brugere og påstod specifikt, at markedet for PVB-brugere varierede på mange punkter. Som allerede nævnt i forordningen om midlertidig told anvendte den pågældende bruger denne form for PVA til fremstilling af PVB, hvilket er den mest udbredte anvendelse i Fællesskabet, der udgør 25-29 % af PVA-forbruget og er den hurtigst voksende anvendelse, da der er en stadig større efterspørgsel efter PVB-film. På et lavere led i produktionskæden har undersøgelsen endvidere vist, at næsten 90 % af PVB, der fremstilles i Fællesskabet, således anvendes til fremstilling af PVB-film, som også er den pågældende brugers slutanvendelse (men det er ikke den eneste producent af PVB-film i Fællesskabet). Det bekræftes derfor, jf. betragtning 17 i forordningen om midlertidig told, at den interesserede parts specifikke anvendelse er en af de vigtigste anvendelser, som på grund af markedets størrelse, ikke kan betegnes som »ikke-standard«.

- (14) Hvad angår den påståede specifikke anvendelse, fremførte den pågældende bruger også, at den omstridte vare ikke kunne erstattes af andre former for PVA, hvilket skulle illustrere den specifikke slutanvendelse. I den forbindelse blev det først slået fast, at denne bruger ikke udelukkende foretager indkøb hos den pågældende kinesiske producent, men også har flere alternative kilder. I undersøgelsesperioden købte den pågældende bruger nemlig under 5 % af det PVA, som han påstod, skulle undtages fra anvendelsesområdet, af producenten i Kina. De resterende mængder PVA blev indkøbt fra tre andre producenter i tre forskellige lande. Det blev desuden fastslået, at selv om de fleste andre former for PVA, der sælges på markedet i Fællesskabet, ikke kunne anvendes som alternativ til den omstridte vare, kan den omstridte vare også anvendes til andre formål og sælges på markedet i Fællesskabet til priser, der ligger tæt på priserne for de andre former for PVA, der importeres fra Kina. På baggrund heraf afvises påstanden om, at den omstridte vare ikke kan erstattes af andre.

iii) **Den omstridte vare er en copolymer og ikke en homopolymer**

- (15) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger påstod den pågældende bruger, at PVA med lavt askeindhold er en copolymer og ikke en homopolymer. Brugeren påstod, at denne form for PVA indeholder to byggesten. Dette blev undersøgt, og man fandt frem til, at PVA er et resultat af en oprindelig homopolymerisk polymerisering. Den efterfølgende hydrolyseproces er dog altid ufuldstændig (mellem 84,0 mol % og 99,9 mol %), og det kunne derfor påstås, at PVA indeholder to byggesten og kan betegnes som copolymer.
- (16) For at undgå misforståelser blev det fundet hensigtsmæssigt at præcisere den varedækning, som fastlægges ved forordningen om midlertidig told. Den pågældende vare defineres derfor endeligt som visse copolymeriske polyvinylalkoholer (PVA) baseret på en homopolymerisk polymerisering med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan, som normalt tariferes under KN-kode ex 3905 30 00.

D. DUMPING

1. Taiwan

- (17) Hvad angår Taiwan blev der ikke indført midlertidige foranstaltninger, da der, jf. betragtning 29 og 30 i forordningen om midlertidig told, ikke konstateredes dumping vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan.
- (18) Som nævnt i betragtning 30 i forordningen om midlertidig told er den eneste samarbejdsvillige virksomhed fra Taiwan, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd (herefter benævnt »CCP«), også den eneste eksporterende producent af den pågældende vare i Taiwan, og den tegnede sig for 100 % af Taiwans eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, jf. Eurostats oplysninger.
- (19) Begge fællesskabsproducenter, Kuraray Europe GmbH og Celanese Chemicals Ibérica S.L., påstod, at CCP havde foretaget dumping i undersøgelsesperioden og anmodede Kommissionen om en fornyet gennemgang af resultaterne vedrørende fastlæggelsen af dumping fra CCP's side.
- 1.1. *Råvareomkostninger*
- (20) Begge fællesskabsproducenter påstod, at CCP's produktionsomkostninger var meget højere end de omkostninger, som Kommissionen havde konstateret, da omkostningerne til vinylacetatmonomer (herefter benævnt »VAM«), som er den vigtigste råvare til fremstilling af PVA, var blevet undervurderet. De anførte i den forbindelse, at CCP's leverandør af VAM er en forretningsmæssigt forbundet virksomhed. Som bevis for påstandene indsendte en fællesskabsproducent en undersøgelse af CCP's PVA-virksomhed, som blev gennemført af et konsulentfirma, og en række publikationer om internationale VAM-priser.
- (21) De indsendte oplysninger blev gennemgået. En sammenligning mellem VAM-priserne i ovennævnte publikationer og de priser, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen i Asien og Europa, viser klart, at priserne i disse publikationer var stærkt overdrevne. Desuden anføres det i publikationerne, at de offentliggjorte priser er skøn, at de faktiske markedspriser kan være højere eller lavere, og at de offentliggjorte priser bedst anvendes som vejledende priser. Selv om sådanne priser kan anvendes til overvågning af tendenser, afspejler de tilsvarende ikke de faktiske priser.
- (22) Desuden har undersøgelsen vist, at den forretningsmæssigt forbundne virksomheds salg af VAM til CCP skete til priser, der svarer til dem, som leverandørens ikkeforbundne kunder skal betale, og at den pris, som CCP betalte for VAM, var i overensstemmelse med, hvad andre producenter betaler i Asien og især Japan.
- (23) De VAM-omkostninger, der er angivet i ovennævnte undersøgelse, var desuden baseret på, at CCP's VAM-forbrug var højere, end det reelt er tilfældet. I betragtning af, at VAM-forbruget er baseret på en blanding af helt og delvist hydrolyseret PVA, fandt Kommissionen, at CCP's faktiske forbrug var på niveau med andre producenters i både Asien og Fællesskabet under hensyntagen til de respektive varesortimenter.

(24) Af de grunde, der er fremført i betragtning 20 til 23 ovenfor, blev det således konkluderet, at CCP's VAM-omkostninger ikke var undervurderede, og påstandene i den forbindelse blev derfor afvist.

1.2. Andre omkostninger

(25) På grundlag af omkostningerne i ovennævnte undersøgelse påstod en af de to fællesskabsproducenter, at andre omkostningselementer end VAM-omkostningerne var undervurderede i CCP's produktionsomkostninger til fremstilling af PVA; dette gjaldt bl.a. forsyningsomkostninger, andre fremstillingsomkostninger og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger. Der blev dog ikke fremlagt specifikke beviser for disse omkostningsoverslag i undersøgelsen.

(26) De faktiske data, som blev efterprøvet ved et kontrolbesøg i CCP, blev gennemgået på ny, og det blev bekræftet, at dumpingberegningerne var baseret på de rigtige omkostninger. Påstanden blev derfor afvist.

1.3. Beregning af den normale værdi

(27) En producent i Fællesskabet hævdede, at den normale værdi for CCP skulle have været beregnet for alle varettyper, da situationen på det taiwanesiske PVA-marked er specielt på grund af kunstigt lave priser især i forhold til de offentliggjorte priser for Asien; desuden gik hovedparten af salget på det taiwanesiske hjemmemarked til forretningsmæssigt forbundne kunder i undersøgelsesperioden.

(28) Der er reelt ingen beviser for, at priserne på det taiwanesiske hjemmemarked kan betegnes som kunstigt lave. De offentliggjorte PVA-priser er kun meget generelle prisintervaller for Asien (undtagen Kina) som helhed uden anførelse af de pågældende varer eller varettyper og kan derfor ikke anvendes i en prissammenligning for Taiwan. På denne baggrund kan salgspriserne på det taiwanesiske hjemmemarked ikke betegnes som kunstigt lave. Hvad angår den påståede mangel på tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg til uafhængige kunder, bekræftes det, at salget til uafhængige kunder foregik i tilstrækkelige mængder til, at der kunne beregnes en normal værdi.

(29) På grund af en påstået særlig markedssituation med kunstigt lave priser på PVA på det taiwanesiske marked hævdede samme fællesskabsproducent endvidere, at den fortjeneste, der blev anvendt i den beregnede normale værdi for CCP, ikke bør fastsættes i henhold indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6.

(30) Af de grunde, der nævnes i betragtning 28, er der ingen grund til, at den fortjeneste, der er fastsat i henhold til indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, ikke

skulle være hensigtsmæssig i forbindelse med den beregnede normale værdi. Påstanden blev derfor afvist.

(31) De interesserede parter blev informeret om ovenstående resultater og fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger. Kommissionen har ikke modtaget yderligere oplysninger fra fællesskabsproducenter eller andre interesserede parter, der kunne medføre ændringer i Kommissionens foreløbige fastlæggelse af dumping for Taiwan.

(32) Ud fra det ovenstående bekræftes det, at den fastlagte dumpingmargen for Taiwan er mindre end 2 %, udtrykt i procent af eksportprisen, jf. betragtning 29 i forordningen om midlertidig told. Proceduren bør derfor afsluttes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3, for så vidt angår importen af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan.

2. Folkerepublikken Kina («Kina»)

2.1. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

(33) I mangel af bemærkninger for så vidt angår markedsøkonomisk behandling og individuel behandling bekræftes betragtning 31-39 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.2. Referenceland

(34) Begge fællesskabsproducenter, Kuraray Europe GmbH og Celanese Chemicals Ibérica S.L., gendrog deres ønske om, at Japan vælges som referenceland for Kina i stedet for Taiwan.

(35) De påstod, at Japan ville være et mere passende referenceland end Taiwan, da der er langt større konkurrence på det japanske PVA-marked end på det taiwanesiske marked, hvilket skyldes, i) at det taiwanesiske marked er domineret af den eneste taiwanesiske producent, CCP, hvorimod der i Japan er fire producenter; ii) at importen af PVA, der er omfattet af denne undersøgelse, til Taiwan er begrænset, og iii) at den indenlandske efterspørgsel efter samme vare i Taiwan er lav.

(36) Hvad angår CCP's påståede markedsdominans i Taiwan, mindes der om, at konkurrenceniveauet også påvirkes af importen og i den forbindelse, jf. betragtning 46 i forordningen om midlertidig told, har Taiwan en større import i hjemmemarkedsforbruget (15 %) end Japan (3 %).

(37) Hvad angår påstanden om, at importen af PVA hovedsagelig vedrører varer, der falder uden for undersøgelsen, blev der ikke fremlagt tilstrækkeligt bevis herfor, hvorfor påstanden blev afvist.

- (38) Hvad angår den påståede begrænsede efterspørgsel efter den samme vare i Taiwan, skal det understreges, at det taiwanesiske hjemmemarked for PVA er på over 15 000 tons, hvoraf hovedparten er den samme vare. Selv om en fællesskabsproducent påstod, at der reelt er en begrænset efterspørgsel, da hovedparten af CCP's salg foregår til forretningsmæssigt forbundne kunder, viste undersøgelsen det modsatte. Derfor blev påstanden om begrænset efterspørgsel efter den samme vare afvist.
- (39) Af de grunde, der er anført i betragtning 36 til 38 ovenfor, blev påstanden om utilstrækkelig konkurrence på det taiwanesiske marked afvist.
- (40) En fællesskabsproducent påstod, at det japanske marked for PVA, både hvad angår produktion og salgsmængder, er langt mere repræsentativt for det kinesiske marked end Taiwan. Selv om Taiwans produktion og hjemmemarkedsalg er lavere end produktionen og hjemmemarkedsalget i Japan, er den dog stadig tilstrækkelig til at foretage en sammenligning med kinesisk PVA, og eksporten til EF er tilstrækkelig.
- (41) Den samme fællesskabsproducent påstod også, at Japan ville være et mere egnet referenceland end Taiwan, da der i Japan findes både integrerede og ikke-integrerede producenter i lighed med Kina. Det er dog vigtigt at bemærke, at selv om der i Kina findes begge typer producenter, har både den taiwanesiske producent og den eneste samarbejdsvillige og kontrollerede japanske producent integrerede PVA-produktionsprocesser. Derfor kan dette aspekt ikke være relevant for at vælge Japan i stedet for Taiwan.
- (42) Den samme fællesskabsproducent påstod endvidere, at varesortimentet og anvendelserne for PVA på det japanske marked bedre kan sammenlignes med dem i Kina. I den forbindelse blev det bekræftet, at varesortimentet og anvendelserne på det taiwanesiske marked kan give et relevant sammenligningsgrundlag mellem taiwanesisk og kinesisk PVA, hvorimod der ikke findes belæg for, at det japanske PVA-marked kan give et bedre sammenligningsgrundlag.
- (43) Endelig er samarbejdsviljen i det valgte land et vigtigt element for at kunne fastlægge en pålidelig normal værdi. I Japan samarbejdede kun en ud af fire producenter af den samme vare i forbindelse med undersøgelsen, hvorimod alle nødvendige data var tilgængelige i Taiwan for hele landet, da Taiwan var genstand for undersøgelsen. Den taiwanesiske virksomhed repræsenterede samtidig en langt større markedsandel på hjemmemarkedet end den eneste samarbejdsvillige japanske producent, hvilket gav en bedre vurdering af den normale værdi.
- (44) Ud fra de grunde, der er fremført i betragtning 36 til 43 ovenfor afvises kravet fra de to fællesskabsproducenter om at vælge Japan som det bedst egnede referenceland for Kina, og betragtning 40 til 46 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.
- 2.3. *Normal værdi*
- (45) En fællesskabsproducent påstod, at den normale værdi i referencelandet Taiwan skulle have været beregnet for alle varettyper, og at den fortjeneste, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi, ikke skulle have været fastlagt i henhold til indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, da der i Taiwan er en ganske særlig markedssituation på grund af kunstigt lave priser.
- (46) Af de grunde, der er fremført i betragtning 28 til 30 ovenfor, afvises disse krav dog. Derfor bekræftes betragtning 47 i forordningen om midlertidig told hermed.
- 2.4. *Eksportpris*
- (47) I mangel af bemærkninger til eksportprisen bekræftes betragtning 48-50 i forordningen om midlertidig told hermed.
- 2.5. *Sammenligning*
- (48) I mangel af bemærkninger til sammenligningen, bekræftes betragtning 51 i forordningen om midlertidig told hermed.
- 2.6. *Dumpingmargen*
- (49) I mangel af bemærkninger til dumpingmargenen bekræftes betragtning 52 og 53 i forordningen om midlertidig told, hvori den landsdækkende dumpingmargen for Kina fastsættes til 10 %, hermed.
- E. SKADE**
- 1. Produktion i Fællesskabet og EF-erhvervsgrænsen**
- (50) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter på dette område, bekræftes betragtning 54-60 i forordningen om midlertidig told hermed.
- 2. Forbruget i Fællesskabet**
- (51) Efter en gennemgang af Eurostats tilgængelige statistiske oplysninger og et krydstjek med informationer fra andre kilder fremgik det, at importen fra USA, jf. forordningen om midlertidig told, var ansat for lavt især for 2003, jf. betragtning 79 nedenfor. Det blev derfor vedtaget at udskifte disse data med data fra den amerikanske eksportdatabase. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev det desuden fastslået, at Eurostats tal vedrørende importen af PVA fra Kina var forkerte og burde revideres (jf. betragtning 56 nedenfor).

- (52) Derfor ser de reviderede tal over forbruget således ud:

	2003	2004	2005	IP
Forbrug i ton	143 515	154 263	166 703	166 755
Indeks (2003 = 100)	100	107	116	116

- (53) Det fremgår heraf, at efterspørgslen efter den pågældende vare steg med 16 % i den betragtede periode. De øvrige konklusioner, som er resumeret i betragtning 64 i forordningen om midlertidig told, gælder stadig.
- (54) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende dette aspekt, bekræftes betragtning 61–64 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af ændringer til betragtning 61 og 64, som behandles ovenfor.

3. Import fra de pågældende lande

- (55) Da det bekræftes, at dumpingmargenen for Taiwan er ubetydelig, udelukkes importen fra Taiwan definitivt fra skadesvurderingen.
- (56) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger udtrykte en række interesserede parter alvorlig bekymring over pålideligheden af Eurostats data vedrørende importen af PVA fra Kina i 2003. Sagen blev undersøgt, og det blev konstateret, at der havde været alvorlig fejlrapportering vedrørende denne import. Derfor blev importmængderne for PVA fra Kina i 2003 justeret som følger:

<i>Import</i>	2003	2004	2005	PI
Kina tons	16 197	14 710	21 561	21 513
Indeks (2003 = 100)	100	91	133	133

- (57) Importen fra Kina faldt ikke, som anført på det foreløbige niveau på grundlag af de fejlagtige tal for 2003, i den betragtede periode, men steg derimod med 33 % i den betragtede periode, mens den faldt med 9 % i 2004 sammenholdt med 2003.
- (58) På grund af denne nedjustering og de reviderede tal for forbruget i Fællesskabet (jf. betragtning 51 ovenfor) er markedsandelen for importen fra Kina i den betragtede periode tilsvarende ændret som følger:

<i>Kinas markedsandel</i>	2003	2004	2005	UP
Fællesskabsmarkedet	11,3 %	9,5 %	12,9 %	12,9 %
Indeks (2003 = 100)	100	84	115	114

- (59) Markedsandelen for importerede varer fra Kina voksede med 1,6 procentpoint i den betragtede periode. I undersøgelsesperioden udgjorde importerede varer fra Kina 12,9 % af det samlede marked i Fællesskabet.
- (60) Importpriserne for varer med oprindelse i Kina, jf. betragtning 68 i forordningen om midlertidig told, er blevet ændret i overensstemmelse med de reviderede importoplysninger for 2003. Gennemsnitsprisen på importerede varer faldt således med 3 %.

<i>Enhedspriser</i>	2003	2004	2005	UP
Kina (EUR/tons)	1 162	1 115	1 164	1 132
Indeks (2003 = 100)	100	96	100	97

- (61) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod klageren, at Kommissionen ikke skulle have udelukket tilsvarende modeller fra beregningen af underbud. Klageren påstod, at fællesskabspriserne ved import fra Kina derved var blevet dramatisk overdrevet. Det fastslås i denne forbindelse i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told, at et begrænset antal modeller (»varekontrolnumre«) var udelukket fra sammenligningen af underbud, da det blev vurderet, at sammenligningen pr. model skulle være meningsfuld og retfærdig, og derfor blev der ikke foretaget en sammenligning mellem en standardvare og en specialvare, der hører under varedefinitionen.
- (62) De pågældende varekontrolnumre udgjorde 34 % af importen fra Kina i undersøgelsesperioden, men EF-erhvervsgrenen (ikke klageren) producerede dem i meget små mængder, der udgjorde 0,1 %-0,5 % af dens salg af samme varer i undersøgelsesperioden. Importen fra Kina af PVA under de pågældende varekontrolnumre vedrørte en standard-PVA, hvorimod fællesskabsproducenten af disse varekontrolnumre havde meddelt Kommissionen, at de pågældende varekontrolnumre for denne virksomheds vedkommende vedrørte specialprodukter af høj kvalitet til brug i nicheanvendelser, som ikke kan erstattes af standard-PVA. Endvidere var de ikke blevet fremstillet på standardproduktionslinjen,

men på specialanlægget efter samme fremstillingsmetode. Den berørte EF-producent påpegede også udtrykkeligt, at denne type PVA ikke konkurrerede med standard-PVA. Derfor konkluderede Kommissionen, at EF-erhvervsgrenen ikke solgte noget, som svarede til disse varekontrolnumre importeret fra Kina og fremstillet af standard-PVA. I betragtning af, at beregningen af underbuddet derfor fortsat kunne foretages på grundlag af repræsentative mængder (dvs. 54 % af den pågældende import), blev det besluttet at udelukke disse varekontrolnumre fra sammenligningen.

- (63) På dette grundlag og eftersom klagerens indlæg ikke indeholdt nogen form for dokumentation for det modsatte, bekræftes det, at udelukkelse af disse varekontrolnumre fra underbudsberegningerne er berettiget, og derfor afvises påstanden.
- (64) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende dette aspekt, bekræftes betragtning 65-71 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af importen fra Kina og oplysningerne om markedsandelen, som er blevet behandlet ovenfor.

4. EF-erhvervsgrenens situation

Markedsandele i Fællesskabet

- (65) På grund af de reviderede tal for forbruget i Fællesskabet (jf. betragtning 51 ovenfor) er EF-erhvervsgrenens markedsandel i den betragtede periode tilsvarende ændret som følger:

EF-erhvervsgrenens markedsandel	2003	2004	2005	UP
Indeks (2003 = 100)	100	101	96	103

- (66) Som det konkluderes i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, har EF-erhvervsgrenen haft fordel, udtrykt i salgsmængder, af den stigende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet.

5. Konklusion om skade

- (67) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, påstod flere parter, at de fleste skadesindikatorer havde fulgt en positiv udvikling, og at der derfor ikke kunne konstateres væsentlig skade. En interesseret part hævdede endda, at Kommissionen havde konkluderet, at EF-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade udelukkende på grund af et fald i EF-erhvervsgrenens salgspriser.
- (68) I den forbindelse bør det, jf. betragtning 90 i forordningen om midlertidig told, erindres, at en række indikatorer ganske vist fulgte en positiv udvikling i den betrag-

tede periode på grund af en markant og stigende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet. Pristrykket på markedet i Fællesskabet sammenholdt med den markante stigning i råvareomkostningerne på verdensplan har dog ført til en negativ udvikling i samtlige finansielle indikatorer såsom rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet. Dette er nærmere beskrevet i betragtning 84 og 85 i forordningen om midlertidig told. Som anført i grundforordningens artikel 3, stk. 5, er hverken en enkelt eller flere af de relevante økonomiske faktorer, der er evalueret i denne forbindelse, nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men det er dog indlysende, at de finansielle indikatorer er blandt de vigtigste indikatorer. Påstanden må derfor afvises.

- (69) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende EF-erhvervsgrenens situation, bekræftes betragtning 72-92 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af betragtning 75 og 76, som behandles ovenfor.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Dumpingimportens virkninger

- (70) Flere interesserede parter fremhævede de foreløbige resultater, hvoraf det fremgår, at importen fra Kina faldt drastisk mellem 2003 og 2004. De påstod, at pristrykket ikke kunne skyldes importen fra Kina, da EF-erhvervs-grenens rentabilitet i samme periode forværredes drastisk med 62 %.
- (71) I den forbindelse bør det erindres, at undersøgelsen havde fastslået, at importen fra Kina lå 3,3 % under EF-erhvervs-grenens priser i undersøgelsesperioden, og at importen fra Kina i hele den betragtede periode var

blevet deklareret ved Fællesskabets grænse til lavere priser end de priser, som EF-erhvervs-grenen kunne opnå. Forskellen mellem priserne ved import fra Kina ifølge Eurostat og EF-erhvervs-grenens salgspriser var tilsyneladende større i 2003 end i undersøgelsesperioden. På baggrund af en sådan analyse kan der dog ikke drages konklusioner vedrørende prisunderbud i årene forud for undersøgelsesperioden. Der kan kun beregnes en nøjagtig og pålidelig underbudsmargen for undersøgelsesperioden, da dette skal ske på grundlag af en sammenligning model for model og ved at foretage de relevante tilpasninger for (efterfølgende) importomkostninger og forskelle i handelsled. Disse oplysninger var kun tilgængelige for undersøgelsesperioden. Der kan altså ikke drages konklusioner om, hvorvidt importen fra Kina underbød EF-erhvervs-grenens priser i den betragtede periode.

- (72) Undersøgelsen fastslog endvidere, at der var et markant pristryk på markedet. Pristrykket var skadevoldende på grund af den markante stigning i omkostningerne til de vigtigste råvarer i den samme periode, jf. betragtning 78 og 79 i forordningen om midlertidig told. I betragtning af de modtagne bemærkninger og som nævnt i betragtning 70 ovenfor blev udviklingen i råvarepriserne i den betragtede periode analyseret på årsbasis. Som anført i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told er vinylacetatmonomer (»VAM«) den vigtigste råvare til fremstilling af PVA. VAM udgør ca. 65 % af produktionsomkostningerne til PVA. Skemaet nedenfor viser omkostningerne til VAM pr. ton PVA i den betragtede periode:

EF-erhvervs-grenen	2003	2004	2005	UP
VAM-omkostninger/ton PVA				
Indeks	100	107	119	130

- (73) Analysen viste, at stigningen i råvareomkostningerne i 2004 var moderat sammenlignet med stigningen i disse omkostninger i 2005 og i undersøgelsesperioden. Ud fra denne udvikling i råvarepriserne, som bedst illustreres ved udviklingen i VAM-omkostningerne ovenfor, og som ikke svarede nøje til rentabilitetstendensen, kan det konkluderes, at det voldsomme fald i rentabiliteten i 2004 snarere skyldtes et fald på 7 % i EF-erhvervs-grenens salgspriser, jf. betragtning 79 i forordningen om midlertidig told, end en stigning i råvarepriserne.
- (74) På baggrund heraf blev markedsandelene i 2004 analyseret yderligere i absolutte termer og sammenlignet med 2003 for at slå fast, om dumpingimporten isoleret set har haft en væsentlig indvirkning på skaden. Det blev konkluderet, at EF-erhvervs-grenens markedsandel steg med 1 % i 2004. Samtidig mistede importen fra Kina 16 % af sin markedsandel. Resultatet var, at EF-erhvervs-grenens markedsandel i 2004 var mere end fire gange så stor som Kinas markedsandel. Under disse omstændigheder kunne pristrykket i det centrale år 2004 vanskeligt

tilskrives importen fra Kina, da importmængderne var forholdsvis små og markant faldende.

- (75) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gjorde EF-erhvervs-grenen gældende, at selv med en begrænset markedsandel har dumpingimporten forårsaget alvorlige forstyrrelser på markedet på grund af forretningens karakter. Den hævdede, at Kommissionen ville have gjort gældende, at PVA er en råvare, og den laveste pris, der tilbydes på markedet, er i vidt omfang afgørende for markedsprisen, som andre producenter må tilpasse sig, hvis de ønsker at bevare deres ordrer. Det burde påpeges, at Kommissionen i dokumentet med de endelige konklusioner kun havde citeret en påstand fra klageren uden at tilslutte sig den. Klageren hævdede endvidere, at denne påståede indvirkning fra importen fra Kina på EF-erhvervs-grenens salgspriser ville fremgå af, at EF-erhvervs-grenens salgspriser har vist en faldende tendens i den betragtede periode, mens priserne på den vigtigste råvare, VAM, er steget kraftigt. EF-erhvervs-grenen fastholdt, at den ikke var i stand til at overvælde stigningen i råvarepriserne på sine kunder på grund af dumpingimportens kraftige pristryk, som ville have medført et markant fald i rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet.

- (76) Hvis udviklingen undersøges nærmere, fremgår det ikke desto mindre, at den markante forværring af EF-erhvervs-grenens finansielle situation især fandt sted fra 2004 til undersøgelsesperioden. I 2003, hvor importen fra Kina havde en markedsandel på 11,3 %, og salgspriserne ikke varierede meget fra de efterfølgende år, havde EF-erhvervs-grenen tilfredsstillende resultater, især hvad angår rentabilitet. Denne vurdering støttes af det forhold, at selv EF-erhvervs-grenen havde betegnet (2002 og) 2003 som et år »før den omfattende indtrængning af dumpingimport på markedet i Fællesskabet«. Dette bekræftes af undersøgelsesresultaterne, og det blev således i betragtning 131 i forordningen om midlertidig told vurderet, at der i 2003 fandtes en normal konkurrencesituation på Fællesskabets marked. Ingen af de interesserede parter har gjort indsigelse mod dette, hvilket antyder, at eventuelle handelsforvridninger i 2003 var begrænsede. I 2004, da importen fra Kina faldt, mens salgspriserne forblev stabile, forværredes EF-erhvervs-grenens finansielle situation pludselig dramatisk.
- (77) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gjorde EF-erhvervs-grenen gældende, at Kommissionen med urette ville hævde, at dumpingimporten var den væsentligste årsag til skaden. I den forbindelse bemærkes det, at Kommissionen ikke hævdede, at dumpingimporten var den væsentligste årsag til skaden. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 6, fremgår det, at »de mængder og/eller priser, (...) er årsag til de følgevirkninger for en erhvervs-gren i Fællesskabet, (...) og at følgevirkningerne er væsentlige.«
- (78) En yderligere analyse af de kendsgerninger, der blev fastslået i løbet af undersøgelsen, har vist, at dumpingimporten isoleret set har haft en indvirkning på EF-erhvervs-grenens skadevoldende situation, men i betragtning af dens samlet set begrænsede markedsandele i forhold til EF-erhvervs-grenens voksende markedsandele og et manglende klart sammenfald i tid mellem dumpingimporten og EF-erhvervs-grenens mest skadevoldende situation, betragtes denne indvirkning ikke som væsentlig.
- (79) Ud fra ovenstående betragtninger kan det ikke konkluderes, at dumpingimporten har haft en indvirkning på den skade, som EF-erhvervs-grenen har lidt, der kan karakteriseres som væsentlig.

2. Virkninger af andre faktorer

- (80) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger blev der indsamlet oplysninger, som viste, at Eurostats data vedrørende import fra USA var ufuldstændige. De anførte mængder var tilsyneladende for lavt sat i forhold til eksportdata fra den amerikanske eksportdatabase og andre kilder. Oplysningerne om denne import skulle derfor revideres, og det blev fundet mest hensigtsmæssigt at udskifte dem med de indhentede data fra den amerikanske eksportdatabase, hvorved værdierne, omregnet til euro, blev tilpasset cif-importprisen, Fællesskabets grænse. Indvirkningen af de reviderede importmængder fra Kina i 2003 på det beregnede fællesskabsforbrug påvirkede også andre landes markedsandele det år. Tabellerne i betragtning 97 i forordningen om midlertidig told er derfor blevet ændret som følger:

Import med oprindelse i andre tredjelande (mængder)

Import (ton)	2003	2004	2005	UP
USA	19 804	26 663	25 771	26 298
Indeks (2003 = 100)	100	135	130	133
Japan	13 682	11 753	12 694	14 151
Indeks (2003 = 100)	100	86	93	103
Taiwan (intervaller)	11 000-14 000	13 000-16 500	10 000-13 000	9 000-12 000
Indeks (2003 = 100)	100	118	88	83

Import med oprindelse i andre tredjelande (gennemsnitspris)

Gennemsnitspris (EUR)	2003	2004	2005	UP
USA	1 308	1 335	1 446	1 416
Indeks (2003 = 100)	100	102	111	108
Japan	1 916	1 532	1 846	1 934
Indeks (2003 = 100)	100	80	96	101
Taiwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Indeks (2003 = 100)	100	100	108	108

Markedsandele

Markedsandel (%)	2003	2004	2005	UP
USA	13,8 %	17,3 %	15,5 %	15,8 %
Japan	9,5 %	7,6 %	7,6 %	8,5 %
Taiwan (indeks)	100	109	76	71

- (81) Sammenlignet med forordningen om midlertidig told består forskellen især i mængden af varer importeret fra USA og den tendens, der kan konstateres vedrørende denne import. I den betragtede periode var der faktisk kun en let stigning i importen af PVA fra USA, nemlig en stigning på to procentpoint udtrykt i markedsandel, hvorimod det i forordningen om midlertidig told fejlagtigt var blevet konkluderet, at importen i den periode var blevet fordoblet. Desuden forekommer cif-importprisen, Fællesskabets grænse, generelt at være højere end foreløbigt konkluderet med priser, der var 4,3 % højere i undersøgelsesperioden. De øvrige konklusioner vedrørende denne import, som er resumeret i betragtning 98 i forordningen om midlertidig told, gælder stadig.
- (82) Flere interesserede parter udtrykte alvorlig tvivl om pålideligheden af Eurostats oplysninger om priserne på import fra Japan, jf. betragtning 97 og 99 i forordningen om midlertidig told, da den gennemsnitlige enhedspris på disse importerede varer lå betydeligt højere end enhedsprisen på PVA fra andre kilder. En interesseret part påstod, at de høje gennemsnitlige salgspriser kunne skyldes en fejlagtig inddragelse af andre dyrere varer, f.eks. PVB. I den forbindelse skal det understreges, at disse data var blevet undersøgt nøje, og at det på grundlag af denne analyse var blevet konkluderet, jf. betragtning 99 i forordningen om midlertidig told, at importen fra Japan ikke kunne have bidraget til den negative pristendens, der medførte en alvorlig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. For fuldstændighedens og klarhedens skyld bringes her et sammendrag af analysen.
- (83) En nærmere gennemgang af Eurostats data vedrørende import fra Japan bekræftede, at oplysningerne kun omfattede PVA, og at de derfor ikke var oppustede af dyrere varer. Desuden omfattede importen af PVA fra Japan, som allerede anført i klagen, visse begrænsede mængder PVA, som ikke var den samme vare, sandsynligvis med betydeligt højere enhedspriser. I den beregnede gennemsnitlige værdi for import fra Japan, baseret på statistiske data, kunne indvirkningen af prisen på disse andre former for PVA ikke neutraliseres, da disse data ikke sondrede mellem den samme vare og andre former for PVA. Ud fra de anslåede importmængder, baseret på oplysningerne i klagen, og den beregnede gennemsnitspris for den samlede PVA-import fra Japan i undersøgelsesperioden blev det dog konstateret, at det ville være meget usandsynligt, at udelukkelsen af PVA-varer, der ikke hører under varedefinitionen, ville resultere i en gennemsnitlig cif-pris, Fællesskabets grænse, på den samme vare, som underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden. Desuden kunne omkring 25 % af importen fra Japan i undersøgelsesperioden kontrolleres, og den vedrørte PVA-varer, der hørte under varedefinitionen. Salget foregik til forretningsmæssigt forbundne parter, dvs. til afregningspriser, og det blev konstateret, at priserne ved videresalg af disse varer til de første uafhængige kunder i Fællesskabet var i gennemsnit 8-10 % over de priser, som EF-erhvervsgrenen kunne opnå. Det blev derfor konkluderet og fastholdt, at intet tyder på, at PVA-importen fra Japan i undersøgelsesperioden har underbød EF-erhvervsgrenens priser, og derfor anses importen ikke for at have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.
- (84) Flere interesserede parter satte endvidere spørgsmålstegn ved, hvorledes importen fra Japan kunne opretholde en så omfattende markedsandel med så høje priser, hvis der var hård priskonkurrence på markedet i Fællesskabet. I den forbindelse bør det først bemærkes, jf. betragtning 83 ovenfor, at inddragelsen af andre, dyrere former for PVA sandsynligvis har oppustet Eurostats oplysninger om gennemsnitspriserne ved import fra Japan. Ud fra de efterprøvede data vedrørende ca. 25 % af den japanske import, synes gennemsnitsprisen på disse importerede varer til den første uafhængige kunde i Fællesskabet snarere at være 8-10 % højere end EF-erhvervsgrenens priser. Dette er ikke et resultat af en nøjagtig sammenligning mellem identiske varer; det er derimod den sandsynlige og anslåede prisforskel mellem den gennemsnitlige salgspris for en del af importen fra Japan og den gennemsnitlige salgspris, som blev opnået af EF-erhvervsgrenen. På denne baggrund er resultatet af analysen af priserne ved import fra Japan ikke i modstrid med konklusionen, at markedspriserne i Fællesskabet var særlig hårdt ramt, og påstanden afvises derfor.
- (85) En interesseret part påstod, at mængden af import fra Taiwan var steget fra 2003 til 2006, hvilket er i modsætning til Kommissionens konklusioner vedrørende et fald i markedsandelen, og at gennemsnitsprisen på disse importerede varer var steget mindre end anført i Kommissionens konklusioner. Denne påstand var baseret på en analyse af Eurostats data. I den forbindelse skal det, jf. betragtning 100 i forordningen om midlertidig told, bemærkes, at de reelle tal for den eneste producent fra Taiwan er blevet anvendt, da producenten samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. De efterprøvede tal blev betragtet som mere pålidelige end Eurostats data, især da denne producent i hele den betragtede periode også solgte betydelige mængder PVA, som hørte under KN-kode ex 3905 30 00, men ikke faldt ind under varedefinitionen. Den interesserede parts påstand blev derfor afvist.

- (86) En anden interesseret part påstod, på grundlag af Kommissionens analyse af priserne ved import fra USA, at importen fra Taiwan havde bidraget til pristrykket på markedet i Fællesskabet. Parten påstod, at Kommissionen ved beregningen af gennemsnitspriser til den første uafhængige kunde havde opjusteret Eurostats oplysninger om priserne ved import fra USA, som allerede lå over de taiwanesiske priser, hvorved disse priser lå på samme niveau som EF-erhvervsgrenens priser. Priserne på varer fra Taiwan, som ikke behøvede justering, underbød derfor EF-erhvervsgrenens priser og bidrog til den skade, som påførtes EF-erhvervsgrenen.
- (87) Denne påstand måtte afvises. Priserne på importerede varer fra Taiwan i betragtning 97 og 100 i forordningen om midlertidig told er cif-priser, Fællesskabets grænse. Til beregning af prisunderbuddet er der foretaget en række justeringer af disse priser (importafgift, omkostninger efter importen og handelsled). I dette tilfælde er justeringen for handelsled afgørende, da næsten al handel foregik via forhandlere/distributører i Fællesskabet. Den efterfølgende beregning af prisunderbuddet kunne så foretages på grundlag af varekontrolnumre, som gav meget nøjagtige tal, der bestemt ikke viste prisunderbud.
- (88) En række interesserede parter påstod, at EF-erhvervsgrenen selv var skyld i faldet i rentabiliteten. De påstod, at EF-erhvervsgrenen på grund af en for stor produktionskapacitet i 2004 havde produceret store supplerende mængder PVA, som skulle sælges. Disse parter hævdede, at klageren selv af samme grund ville have indledt en aggressiv prispolitik og underbudt alle andre PVA-leverandører med henblik på at maksimere sin salgsmængde og udelukke andre konkurrenter fra markedet. Ifølge disse parter kunne dette forklare faldet i PVA-priserne i den betragtede periode. De interesserede parter mente, at de kinesiske producenter måtte anses for at følge priserne og ikke fastsætte dem.
- (89) For så vidt angår denne påstand, viste undersøgelsen, at EF-erhvervsgrenens investeringer med henblik på at øge produktionskapaciteten havde gjort det muligt for EF-erhvervsgrenen at sælge betydelige supplerende mængder på markedet i Fællesskabet. Dette viser, at beslutningen om at foretage disse investeringer havde været en fornuftig beslutning, når man ser på den forventede markedsvækst. Forbruget af PVA på markedet i Fællesskabet steg voldsomt i den betragtede periode, jf. betragtning 51-53 ovenfor, hvilket førte til en generel stigning i salget. En analyse af tal vedrørende forbrug og salg i Fællesskabet i tiden efter undersøgelsesperioden (juli 2006 til september 2007), som var baseret på Eurostats oplysninger og på tal fra de parter, der var genstand for undersøgelsen, har desuden bekræftet, at forbruget steg markant, og at EF-erhvervsgrenen derudover havde en stigning i salgsmængderne på 10 %.
- (90) Samtidig blev det dog fastslået i forbindelse med undersøgelsen, at en PVA-produktionsenhed skulle producere uafbrudt for at opnå størst mulig effektivitet. Dette var også tilfældet for EF-erhvervsgrenen. Undersøgelsen viste, at produktionsmængderne steg markant fra 2004 på grund af den udvidelse af kapaciteten, som fandt sted fra 2004 til 2006. EF-erhvervsgrenen hævdede efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner, at den yderligere PVA-produktionslinje først blev taget i brug fra 2005, og at der derfor ikke var nogen yderligere kapacitet i 2004. Undersøgelsen viste imidlertid, at produktionskapaciteten i 2004 var 7 % højere end i 2003. Samtidig nedsatte EF-erhvervsgrenen sine salgspriser med 7 %, og i 2005, hvor produktionskapaciteten var på 129 % af kapaciteten i 2003, lå priserne stadig 5 % under 2003-niveauet til trods for en voldsom stigning i råvarepriserne, jf. betragtning 72 ovenfor (+19 % for VAM). I mellemtiden havde EF-erhvervsgrenen øget salgsmængderne til uafhængige kunder med 12 %, og den øgede desuden salget med 10 procentpoint i 2005. På den baggrund fremgår det, at der kan være en sammenhæng imellem EF-erhvervsgrenens salgspriser og mængden af fremstillet PVA.
- (91) To interesserede parter påstod, at investeringen i produktionskapacitet havde forårsaget den negative udvikling i de vigtigste finansielle indikatorer, da udgifterne hertil havde vejet tungt i EF-erhvervsgrenens rentabilitet. I den forbindelse blev det i undersøgelsen fastslået, jf. betragtning 103 i forordningen om midlertidig told, at de omkostninger, der var forbundet med den øgede produktionskapacitet kunne identificeres, og at de ikke i væsentlig grad indvirkede på den drastiske negative tendens, man havde iagttaget i udviklingen af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Påstanden om, at disse omkostninger havde forårsaget den voldsomme forværring af EF-erhvervsgrenens vigtigste finansielle indikatorer, blev derfor afvist.
- (92) En interesseret part hævdede, at prispolitikken ved salg til bundne formål havde haft en negativ indvirkning på klagerens rentabilitet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at salget af PVA til forretningsmæssigt forbundne parter er blevet undersøgt nøje. Dette salg blev ført og fremmest isoleret fra salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter. Det indgår derfor ikke i de finansielle indikatorer, jf. betragtning 84 og 85 i forordningen om midlertidig told, som specifikt angivet i betragtning 84. Dernæst viste gennemgangen af salget til bundne formål, at prispolitikken ved dette salg, som repræsenterer under 20 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg i undersøgelsesperioden, ikke havde en negativ indvirkning på det meddelte resultat for EF-erhvervsgrenens salg af PVA til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter. Påstanden blev derfor afvist.

- (93) En anden interesseret part påstod, at den påståede afmætning på byggemarkedet i Tyskland i de første år af den betragtede periode havde forårsaget den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens vigtigste finansielle indikatorer. Der blev dog ikke fremlagt dokumentation for denne påstand, og de statistiske data viser tydeligt en tendens til et stigende forbrug af PVA og i endnu højere grad af PVB. Påstanden blev derfor afvist.
- (94) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner hævdede EF-erhvervsgrenen, at man ved at fokusere på 2003 og 2004 ikke foretog nogen tilstrækkelig årsagssammenhængsanalyse af årene 2004 til 2006. I den forbindelse skal det først bemærkes, at 2003 og 2004 er de første to år af den betragtede periode, og at de som sådan bestemt ikke kan betragtes som »forældede«. Endvidere er den række indikatorer, som udviser skade, de finansielle indikatorer, jf. betragtning 91 i forordningen om midlertidig told, hvorimod de fleste andre indikatorer udviser en positiv udvikling. I en sådan situation er det kun rimeligt, at den undersøgende myndighed beskæftiger sig mere med den periode, hvor de finansielle indikatorer forværredes mest, hvilket var i 2004, hvor EF-erhvervsgrenens rentabilitet faldt med 62 %, dens afkast af investeringer med 83 % og dens likviditet med 45 %. Endelig fastslås det, at årsagssammenhængsanalysen ikke begrænser sig til årene 2003 og 2004, men dækker hele den betragtede periode, dvs. fra 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (september 2006), jf. betragtning 70-93. Kravet afvises derfor.

3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (95) Det konkluderes efter en nærmere analyse, affødt af en række bemærkninger efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, at det ikke kan bekræftes, at dumpingimporten har haft en væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens skade. Ud fra i) den relativt begrænsede og kun lidet voksende markedsandel af dumpingimport fra Kina (fra 11,3 % til 12,9 %) og EF-erhvervsgrenenes langt større og svagt voksende markedsandel (i undersøgelsesperioden mere end tre gange større end den kinesiske markedsandel) og ii) det begrænsede om end ikke ubetydelige prisunderbud ved import fra Kina kan det konkluderes, at de lave priser på markedet i Fællesskabet, i en situation med stigende råvarepriser, som i høj grad bidrog til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, ikke kan tilskrives dumpingimporten fra Kina. Årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt,

kunne derfor ikke i tilstrækkelig grad påvises, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7.

G. KONKLUSION

- (96) Proceduren bør derfor afsluttes, eftersom den dumpingmargen, der er fastslået for Taiwan, er på under 2 %, og fordi der ikke kan påvises en årsagssammenhæng mellem dumping og skade, for så vidt angår importen med oprindelse i Kina —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende import af copolymeriske polyvinylalkoholer (PVA) baseret på en homopolymerisk polymerisering med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, henhørende under KN-kode ex 3905 30 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan, afsluttes hermed.

Artikel 2

Beløb, for hvilke der i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1069/2007 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på import af visse polyvinylalkoholer i form af homopolymer harpiks med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, henhørende under KN-kode ex 3905 30 00 (Taric-kode 3905 30 00 20) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, frigives.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

På Kommissionens vegne
Peter MANDELSON
Medlem af Kommissionen